

TERHERNE ROEI RACE

Zaterdag 27 juni na een lange rit bereikten we Terherne. De sloep was vrij vlot gelost en de aanwezige roeiers, Martijn, Ed, Nelleke en Mario werden met de sloep naar de start gesleept. Willem zocht in de tussentijd een steekje voor zijn bus met trailer. De eerste parkeerplaats was vrijwel vol. De parkeerwachter rade mij aan nogmaals rond te rijden want er moest nog een plekje zijn. Goede raad was duur en werd een ramp. Tijdens loskoppelen kwam de trailer vast te zitten. Daar sta je dan zonder hulp. Niemand te zien die kon helpen maar de trailer kwam met veel achteruit steken en draaien weer achter de bus. Volgende parkeerplaats. STC stond er al met 2 busjes en Willem dacht: ga gewoon naast onze vrienden staan. Klein greppeltje over maar de trailer haalde het niet! Weer loskoppelen maar hier gelukkig wel hulp van onze STC vrienden dus dat was snel opgelost. Rik en Eriq kwamen nu ook net aanrijden. Geen tijd voor een praatje maar als een speer op het fietsje naar het Palaver. Want dat begon om 11 uur! Niet dus dat werd uitgesteld want alle sloepen waren er nog niet. Ook de Cor de Bruin 2 was nog in geen velden of wegen te zien of heet dat op het water anders?

Jean Paul en Frans hadden een kortere route ontdekt om snel bij het team te zijn om te helpen en waren intussen bij de start gearriveerd en vinggen Willem op die maar liep te zoeken naar zijn sloep. Toen kwam na een half uurtje het Palaver. Veel wind en herrie om ons heen zodat de uitleg moeilijk was te horen. Ook wist men niet welke kleur de boeien hadden! Is het nou rood of oranje en we misten een boei op de kaarten die we hadden ontvangen! Over dit alles kwamen veel vragen en het punt van die boei die gerond moest worden verwachtte enkele stuurlieden dat dit problemen zou geven. Later bleek dit het geval!

Gelukkig scheen de zon maar de wind was wel krachtig. De start vond plaats in een smalle plek tussen het riet en het startschip. Menig sloep had hier moeite om recht op de startlijn te komen. De speaker schreeuwde de sloepen vooruit tegen de harde wind in. Toen waren wij aan de beurt. Wij startte gelijk met de Visbyvaarder onze grootste concurrent in de Hoofdklasse en het Kuiken Klassement waar deze sloep al menig eerste prijzen had behaald. De speaker zette ons nog even in het zonnetje met wat bijzonderheden over ons team. Willem had zijn huiswerk goed gedaan en werd zelfs nog genoemd in het verhaal: 40 jaar bestaat het team al en Willem was al 40 jaar bij het team als roeier, coach en stuurman. Ja, ja riepen de roeiers je staat er weer gekleurd op. Willem zijn aandacht ging nu meer naar een goede startpositie want de tijd begon te dringen. De roeiers deden op zijn aanwijzingen hun best om de sloep recht op de startlijn te krijgen.

De start verliep vlekkeloos en beide sloepen schoten vooruit. We lieten de Visbyvaarder gaan want wij startte iets rustiger om zo in zijn slipstream het Sneekermeer op te koersen. Hier kwam de wind iets dwars in waardoor we weer vol in de wind kwamen en de Visbyvaarder langzaam op ons uitliep. Willem kroop iets meer naar het eiland om eerder uit de wind te komen. Tussen de eilanden in kwam de wind recht van voren. In de verte zag Willem de boei die gerond moest worden maar hij voer nu ook dwars door een veld zeilboten die met een wedstrijd bezig waren. We hadden intussen ook 2 sloepen ingehaald. Deze boei zouden we krap passeren!

Met de riemen over de boei zonder deze te raken en bakboord vol in de riemen hangen zodat de sloep scherp om de boei heen draaide.

Elke centimeter is winst riep Willem naar zijn roeiers.

Nu in een rechte koers naar de pier waar ook een boei gerond moest worden. Daar met een lichte knik, volgens de kaart, naar een boei die ook niet op de kaart stond! Willem volgde zijn voorgangers die om een wedstrijdschip van de zeilers voeren waar ook vlakbij de boei lag. Jean Paul riep even later toen wij ook de boei voorbij waren: die sloepen achter ons varen een andere koers! Willem riep: ik heb mijn voorgangers gevolgd. Even later kwamen de sloepen achter ons weer in de zelfde lijn. Later zou blijken dat vele sloepen hier niet de juiste koers hadden genomen. Jammer dat dit punt zo onduidelijk was uitgelegd en gemarkeerd. Enkele topploegen zouden hier nog op reageren.

Wij werden nu ingehaald door de Gebroeders Van Amerongen maar door zeer scherp langs de oever te sturen konden we mooi bij blijven met die sloep die ons in de buitenbocht moest passeren. We voeren nu het Heerengat in recht op de Heerenzijlbrug af. Willem twijfelde nog even maar zijn voorganger in de Whaler kon net met 1 boord doorroeien. Willem riep: even een gangetje erin en wij roeien ook met 1 boord door. Dat lukte mooi en we roeide nu de Terkaplesterpoel op richting het Pannekoekeland. Daar moest ook een boei gerond worden. Willem koerste recht op het eiland af en dwong zo de 2 sloepen die dicht achter hem zaten de buitenbocht in. Gelijk tijdig met de Mercator ronden we het eilandje. Weer wat meters winst. Willem glunderde van oor tot oor. De roeiers bedankten hem voor deze mooie manoeuvre. Even later kwamen de Mercator en de Jan van de Schaffelaar ons toch voorbij. Een enkeling in onze sloep riep nog: we zakken in door roeien! Ieder deed zijn best maar we moesten lijdzaam toezien dat we zienderogen terrein verloren.

Wij voeren even later vlak achter elkaar het Akkrumer Rak in. Mooi vlak langs het riet namen we de bocht. We zagen nu ook de Evert Deddes vanuit het achterveld naderen. Willem zocht zoveel mogelijk de beschutting van het riet op aan bakboordszijde van het vaarwater. Zo hield hij ook mooi het gat dicht voor de Evert Deddes want in de verte doemde de volgende bocht naar bakboord op. Maar een voorligger voor ons kon ons ook nog problemen geven bij de bocht. Zij aan zij vochten we ons naar onze voorganger toe. Willem gokte op een gaatje langs het riet en de voorganger. Hij kneep hem wel want we waren nu erg dicht op onze voorganger gekomen. Net op tijd kwam de bocht maar ook de Evert Deddes passeerde deze sloep maar moest meer meters maken. Gelijktijdig kwamen we de Meinesloot in. We kwamen nu wel heel dicht bij elkaar uit want ook de Evert Deddes had deze bocht krap genomen. Later vertelde Jaap dat hij ons toch maar wat ruimte had gegeven want als de riemen elkaar raken wordt je er beide niet wijzer van. Sportief gebaar en Willem heeft hem daarvoor nog bedankt. Zo hoort het! Strijden op het water en aan de wal roeivrienden. Hier ging de Evert Deddes weer op ons uitlopen. Dat deed zeer bij ons in de sloep maar wie weet zou de handicap achteraf nog wat voordeel geven in de uitslag.

Nu kwam er een lastige passage van enkele eilandjes en smalle passage. Gelukkig konden we nog net een sloep passeren maar bij het ronde van het eiland het Kleinzand doemde er 2 sloepen voor ons op. We werden in de buitenbocht gedwongen. Ook deze stuurlieden wisten wat scherp varen was. Ook

hier moest een boei gerond worden. We vochten ons voor de eerste sloep die ons weinig ruimte gaf of iets inhield. Ook zij streden voor iedere meter. Vlak voor de boei lukte het ons voorbij de sloep te komen en met maar enkele centimeters ruimte tussen ons achterschip en de steven van de andere sloep stak Willem de Cor de Bruin 2 voorlangs recht op de boei af. Hierna weer dicht langs het riet en gelijk langs de andere sloep gekoerst die iets doorzeilde. Willem jutte zijn roeiers extra aan om er voorbij te komen zodat ze als eerste de smalle passage tussen het Kleinzand en Grootzand in konden roeien. Het lukte en hierna hadden we alle ruimte voor ons zelf.

Terwijl we langs het eiland Brouwers Acht voeren voelde de roeiers de grond en de vaart ging gelijk uit de sloep. We zaten iets te dicht bij de oever het was hier iets te ondiep. Gelukkig maar een klein stukje. Na nog een boei en een smalle passage koersten we weer het Terkaplesterpoel op richting het Pannekoekeland. Er werd nog eenmaal gedronken want de finish was in zicht. We haalde hier nog een sloep in en kwamen mooi uit bij de boei daar een andere sloep de bocht ruim nam. Vlak voor de finish begonnen enkele weer te roepen: hoe ver nog en tellen man. De zenuwen gierden bij velen door de keel en ook de vermoeidheid was duidelijk zichtbaar. We haalden nog een sloep in en kwamen mooi voor de brug uit. De speaker moedigede ons hard aan en met 1 boord doorroeiend kwamen door de brug. Door de harde wind vielen we haast geheel stil en het was niet geheel duidelijk of de finish nou voor of na de brug was. Erna bleek, dus snel nog wat extra slagen maken waarna we echt door de finish kwamen. Gezien de sterke wind en de vele jachten die er lagen te wachten zal het voor menig sloepje lastig geweest zijn om goed te kunnen finishen. Maar dat hoort erbij.

Even bijkomen want het was duidelijk ieder had alles gegeven maar we moesten weer verder want de wind woei ons richting de oever. Met pijn in hun armen begonnen we rustig te roeien. We zagen nergens geen sleepbootje en gezien de drukte later als iedereen gefinisht zou zijn besloten we het hele stuk naar de kraan terug te roeien. Daar kregen we spijt van want wat de wind was hard en de golven hoog op het Sneekermeer. Even hadden we hoop op een sleepbootje die bij een sloep lag die niet meer vooruit kwam maar ze voeren verder. Jammer we moesten de terugtocht zelf verder afmaken. Gelukkig in het haventje na een lichte schamp langs wat balken van een smal bruggetje kwamen we in rustiger water. Maar vier sloepen voor ons bij de kraan. Willem snel naar de trailer en binnen de kortste keren stond de sloep op de trailer. Even gezellig bij elkaar zitten in het gras met de koelbox naast ons. De wedstrijd werd nog even doorgenomen met andere roeivrienden van verschillende teams. We kunnen terug kijken op een zonnige en zware wedstrijd. De tijd viel tegen maar dat kwam voornamelijk door de harde wind en de vele golven. Een 20e plek in het algemeen klassement daar moesten we het mee doen.